

Richtlijn Forensische Geneeskunde

Afname celmateriaal voor DNA

Inhoudsopgave

1. Onderwerp	2
2. Doelstelling	2
3. Toepassingsgebied	2
4. Uitgangspunt	2
5. Toestemming	2
6. Werkwijze	3
6.1 Algemeen	3
6.2 Specifiek	3
6.3 Doel van de afname	3
6.4 Afhandeling	3
7. Verslaglegging	3
8. Informatiebronnen	3
Bijlage(n)	4
8.1 Standpunt FMG en Vakgroep FG	
8.2 Besluit DNA-onderzoek bij veroordeelden	

Forensisch Medisch Genootschap

Nederlandse Vereniging voor Forensische Geneeskunde

Nederland

*Vastgesteld door het FMG; 1^e versie juni 2010, herzien in september 2012 en geldig tot september 2015.
Deze richtlijn is beschikbaar via www.ggd Kennisnet.nl zoeknummer 54849 en www.forgen.nl.*

1. Onderwerp

- Deze richtlijn richtlijn beschrijft de methode voor het afnemen van celmateriaal voor DNA onderzoek bij een slachtoffer of een verdachte/veroordeelde door een forensisch arts al dan niet in samenwerking met de technische recherche, zowel vrijwillig als op bevel.

2. Doelstelling

- Deze richtlijn beschrijft een manier van handelen die een garantie biedt voor een optimale uitvoering van een afname van celmateriaal voor DNA onderzoek.

3. Toepassingsgebied

- Deze richtlijn is de leidraad voor forensisch artsen en dient te worden gebruikt bij elke afname van celmateriaal voor DNA bepaling bij slachtoffers van een zeden- of geweldsdelict en bij afname van materiaal voor DNA op bevel bij verdachten/veroordeelden.

4. Uitgangspunt

- Afname van celmateriaal voor DNA onderzoek bij een slachtoffer geschiedt op vrijwillige basis. Het is aan het slachtoffer om te bepalen of deze afname wangslijmvlies, bloed of haarwortels betreft. Afname van celmateriaal bij verdachten en veroordeelden op bevel van de officier van justitie of de rechter commissaris geschiedt ook door een arts of verpleegkundige. Wanneer de verdachte/veroordeelde meewerkt aan de afname en schriftelijk toestemming geeft dat wangslijmvlies of haarwortels door een door de officier van justitie aangewezen opsporingsambtenaar die voldoet aan de bij ministeriele regeling vastgestelde eisen, afgenomen mag worden, gebeurt dit in de meeste gevallen door de opsporingsambtenaar. Wanneer een meewerkende verdachte/veroordeelde kiest voor de afname van bloed, dan geschiedt dit door een arts of verpleegkundige.
Wanneer een verdachte/veroordeelde weigert mee te werken aan de afname, geschiedt de afname door een arts of verpleegkundige. De volgorde in afname is wangslijmvlies, bloed en als laatste haarwortels.

5. Toestemming

- Voor de afname van materiaal voor DNA bij een slachtoffer van een zeden- of geweldsdelict is de toestemming van het slachtoffer vereist.
- Indien aan een verdachte/veroordeelde een bevel tot medewerking aan een afname van materiaal voor DNA wordt gegeven door de officier van justitie, is de verdachte/veroordeelde verplicht hieraan

gehoor te geven. Weigering hiervan is een misdrijf. Strafrechtelijk is het mogelijk dat afname met behulp van de sterke arm plaatsvindt.

- De forensisch arts heeft echter altijd een eigen medische verantwoordelijkheid in deze en dient zich bij verzet af te vragen of afname nog verantwoord is (zie bijlage 1) en in het algemeen zal fysiek verzet van de verdachte leiden tot een weigering van deze arts om bloed af te nemen.

6. Werkwijze

6.1 Algemeen

- Het afnemen van celmateriaal geschiedt met de hulpmiddelen die bij ministeriële regeling zijn voorgeschreven. Er zijn 3 sets voor de afname van respectievelijk wangslimvlies, bloed en haarwortels. Bij de afname is een opsporingsambtenaar aanwezig, die daarvan proces-verbaal opmaakt. Indien de verdachte/veroordeelde zijn medewerking weigert en zich verzet, is het aan de forensisch arts om te bepalen of afname nog verantwoord/mogelijk is. Indien de afname niet op verantwoorde wijze kan geschieden, zal de arts geen celmateriaal afnemen.

6.2 Specifiek

- Het afnemen van wangslimvlies geschiedt door van de binnenzijde van iedere wang twee monsters te nemen. Het afnemen van bloed geschiedt door middel van een vingerprik (met het standaardmateriaal dan wel een los lancetje). Het afnemen van haarwortels geschiedt door het uittrekken van tenminste tien haren uit de hoofdhuid.

6.3 Doel van de afname

- Het verkrijgen van celmateriaal voor onderzoek dat slechts gericht is op het vergelijken van DNA-profielen.

6.4 Afhandeling

- Alle drie sets bevatten een formulier waarop de personalia van slachtoffer/verdachte/veroordeelde ingevuld dienen te worden en door de arts ondertekend dient te worden. De opsporingsambtenaar dient de sets te verzegelen en een proces-verbaal van de afname op te maken.

7. Verslaglegging

- Eigen medisch dossier: dit zal volgens de daarvoor lokaal/regionaal geldende regels en afspraken door de arts ingevuld/bijgehouden en bewaard worden.

8. Informatiebronnen

Bijlage(n)

- 8.1 Standpunt FMG en VFG
- 8.2 Besluit DNA-onderzoek bij veroordeelden

Bijlage 1: Standpunt FMG en Vakgroep Forensische Geneeskunde GGD Nederland

- Probleemstelling:
- In de praktijk doet zich af en toe het probleem voor dat een persoon door justitie bevolen wordt DNA-materiaal af te staan en de verdachte deze afname weigert. Wat is de positie van een arts die van justitie 'opdracht krijgt' ondanks het protest van de betrokkene DNA-materiaal af te nemen?
-
- Wetgeving
- Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden
- De officier van justitie kan 'bevelen' dat van een veroordeelde celmateriaal zal worden afgenomen
- om een DNA-profiel te bepalen. Opvallend is de redactie van het betreffende artikel (art. 2 lid 1):
- De officier van justitie beveelt dat van een veroordeelde celmateriaal zal worden afgenomen, zo
- staat het in de wet. Dus de veroordeelde wordt niet bevolen mee te werken, noch wordt een
- bepaalde functionaris bevolen het materiaal af te nemen.
- In artikel 3 zijn 5 bepalingen over het bevel opgenomen, maar ook daar wordt zorgvuldig
- vermeden de veroordeelde te verplichten mee te werken aan de DNA-afname. Curieus is art. 3 lid
- 3: "Het bevel bevat voorzover mogelijk de woon- of verblijfplaats van de veroordeelde". Men zou
- toch denken dat van een veroordeelde naam, voornamen, geboortedatum, en geboorteplaats
- bekend is.
- Artikel 5 van de wet gaat over de afname van DNA-materiaal. Er wordt bepaald dat er
- wangslijmvlies moet worden afgenomen. " Indien afname van wangslijmvlies vanwege *verzet* van
- de veroordeelde *onwenselijk* is wordt *bloed* afgenomen *of* worden *haarwortels* afgenomen, zo
- nodig met behulp van de sterke arm".
- Belangrijk is lid 2 van artikel 5: "Het celmateriaal wordt door een arts of een verpleegkundige
- afgenomen". Via een AMvB kunnen ook andere personen (lees politiemensen) worden aangewezen
- voor de afname van materiaal.

-
- Bevoegdheid tot afnemen van DNA-materiaal
- De wet geeft de officier van justitie dus de bevoegdheid om DNA-materiaal te laten afnemen. De
- Wet DNA-onderzoeken geeft evenwel noch veroordeelde, noch arts de verplichting om mee te
- werken. Politiepersonen kunnen –desnoods “met behulp van de sterke arm” - DNA-materiaal
- afnemen.
-
-
- Jurisprudentie
- Op basis van het zogenaamde Tandenborstelarrest kan de politie onder de huidige DNA-
- regelgeving ook op andere, al dan niet heimelijke, wijze materiaal van een subject 'afnemen',
- bijvoorbeeld van een glas, kopje of ander voorwerp. Het NFI mag dit materiaal op haar beurt
- alleen als 'spoor' verwerken. Blijkbaar mag op deze wijze geen DNA-profiel van een
- veroordeelde
- worden vervaardigd. Het ligt voor de hand de wet op dit punt te wijzigen, als men beslist een
- DNA-
- profiel van een veroordeelde wil hebben.
-
- Lichamelijke integriteit en afname van DNA-materiaal
- De lichamelijke integriteit van een ieder wordt beschermd door art. 10 van de Grondwet. In
- inbreuk is alleen toegestaan op grond van een expliciete wettelijke bepaling. Opvallend is dat
- de
- wetgever indertijd besloten heeft dat bloedafname in het kader van de Wegenverkeerswet niet
- afgedwongen kan worden. Als iemand 'de bloedproef' als inbreuk op zijn lichamelijke integriteit
- niet accepteert, dan wordt dat geaccepteerd. Weliswaar is de weigering om 'mee te werken'
- wel
- strafbaar, maar de lichamelijke integriteit blijft overeind. Het afnemen van lichaamsmateriaal is
- in
- principe ook een inbreuk op de lichamelijke integriteit van de betrokkene. Het uittrekken van
- haren
- of het afnemen van wangslijmvlies is minder ingrijpend dan het afnemen van bloed. Uit
- haarwortels en wangslijmvlies kan goed een DNA-profiel gemaakt worden. Voor het afnemen
- van
- haarwortels en/of wangslijmvlies is geen medische scholing vereist. Opsporingsambtenaren
- (politiefunctionarissen) kunnen dit materiaal eenvoudig afnemen. Om deze reden verdienen
- deze
- methoden (haren en wangslijmvlies) van afnemen van DNA-materiaal de voorkeur. Ook bij
- verzet
- is het afnemen van haarwortels en wangslijmvlies vrij eenvoudig. Daarvoor is beslist geen
- medische deskundigheid vereist. Het is duister waarom in de wet is opgenomen dat
- wangslijmvlies

- door een arts of verpleegkundige moet worden afgenomen. Er heeft daarover overigens geen
- overleg plaatsgevonden met de forensisch-medische beroepsgroep.
-
- Standpunt KNMG
- De KNMG heeft het standpunt ingenomen¹ dat “als de verdachte zich fysiek heftig verzet, de arts
- tot de conclusie moet komen dat het afnemen van bloed niet meer op een professioneel
- verantwoorde wijze kan plaatsvinden en daarom achterwege moet worden gelaten”. Dit lijkt meer
- een praktische oplossing voor praktische problemen, dan een principiële standpunt, maar het is
- een feit dat praktische problemen (door verzet geen bloed kunnen afnemen) in de praktijk
- zwaarder kunnen wegen dan principiële standpunten. Bovendien is het voor het verkrijgen van een
- DNA-profiel, zoals hierboven aangegeven, niet nodig bloed af te nemen.
-
- Positie arts
- Er moet in dit verband onderscheid gemaakt worden tussen behandelende artsen (huisartsen en
- penitentiair artsen) en forensisch artsen. Voor behandelende artsen geldt dat als de te
- onderzoeken persoon toestemming geeft voor afname van DNA-materiaal er geen bezwaar is
- tegen afname door de behandelend arts. Als de betrokkene geen toestemming geeft of bezwaar
- maakt dan mag de behandelend arts geen materiaal afnemen.
- Bij de *forensisch artsen* moet onderscheid gemaakt worden tussen artsen in dienst van een GGD
- en artsen in dienst van justitie. Duidelijk is dat (een officier van) justitie een GGD-arts geen
- opdrachten kan geven. Denkbaar is dat (een forensisch dienst van) een GGD afspraken maakt met
- justitie over de afname van DNA-materiaal bij verdachten of veroordeelden en de voorwaarden
- waaronder dat wel of niet gebeurt, maar op dit moment bestaan dergelijke afspraken niet.
- Artsen in dienst van justitie kunnen via hun diensthoofd waarschijnlijk wel een dienstopdracht
- krijgen om in opdracht van de officier van justitie DNA-materiaal af te nemen, ook als de verdachte
- of de veroordeelde bezwaar maakt of zich verzet.
-
- Bespreking
- Voor het afnemen van DNA-materiaal is geen medische deskundigheid vereist en de inzet van
- artsen of verpleegkundigen is derhalve overbodig. Als een verdachte of veroordeelde toestemming
- geeft voor afname van DNA-materiaal (haren, wangslimvlies of bloed) dan is er geen

¹Mw mr L.F. Markenstein (beleidsmedewerker gezondheidsrecht KNMG) in Huisarts & Recht; Vademecum permanente bijscholing; 15 juli 2003 (nr.29)

probleem

- voor een arts om dit materiaal af te nemen. Bij bezwaar of verzet van de te onderzoeken persoon
- dient een arts of verpleegkundige geen DNA-materiaal af te nemen, omdat dit een ongeoorloofde
- inbreuk op de lichamelijke integriteit van de betrokken persoon is. De officier van justitie kan een
- forensisch arts in dienst van een GGD geen opdracht geven DNA-materiaal af te nemen, laat staan
- de opdracht geven een inbreuk op de lichamelijke integriteit van een persoon te plegen.
-
-

- **Bijlage 2: WET van 16 september 2004, houdende regeling DNA-onderzoek**

- **bij veroordeelden (*Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden*)**

-

- WIJ BEATRIX, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

- Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is te regelen dat DNA-onderzoek plaatsvindt bij personen die zijn veroordeeld wegens bepaalde misdrijven, teneinde bij te dragen aan de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten van deze personen; Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

- **Artikel 1**

- 1. In deze wet wordt verstaan onder:
 - a. DNA-onderzoek: onderzoek van celmateriaal dat slechts is gericht op het vergelijken van DNA-profielen;
 - b. verwerken: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, onder b, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
 - c. veroordeelde: een persoon die al dan niet onherroepelijk is veroordeeld tot een straf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, onderdeel 1° of 3°, van het Wetboek van Strafrecht, een straf als bedoeld in artikel 77h, eerste lid, onder a, van dat wetboek, voor zover het de jeugddetentie of taakstraf betreft, of een straf als bedoeld in artikel 6, onder a, van het Wetboek van Militair Strafrecht dan wel tot een maatregel als bedoeld in artikel 37, 37a juncto 37b of 38, 38m of 77s van het Wetboek van Strafrecht;
 - d. opsporingsambtenaar: een ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Politiewet 1993, een ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, van die wet, voorzover deze is aangesteld voor de uitvoering van taken op het terrein van de

technische recherche, of een militair van de Koninklijke marechaussee als bedoeld in artikel 141, onder c, van het Wetboek van Strafvordering.

-
- 2. Met een veroordeelde als bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld een persoon die op grond van artikel 39 van het Wetboek van Strafrecht is ontslagen van alle rechtsvervolging en aan wie tevens een maatregel als voorzien in artikel 37, 37a juncto 37b of 38, 38m of 77s van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd, alsmede een persoon aan wie bij onherroepelijke strafbeschikking een taakstraf is opgelegd.

- **Artikel 2**

- 1. De officier van justitie bij de rechtbank die in eerste aanleg vonnis heeft gewezen, dan wel de officier van
- justitie die de strafbeschikking heeft uitgevaardigd, beveelt dat van een veroordeelde wegens een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, celmateriaal zal worden afgenomen ten behoeve van het bepalen en verwerken van zijn DNA-profiel, tenzij:
 - a. van deze persoon reeds een DNA-profiel is verwerkt op grond van artikel 151a, eerste lid, tweede volzin, of 195a, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering, dan wel op grond van artikel 23, eerste lid, onder a, van de Wet bescherming persoonsgegevens;
 - b. redelijkerwijs aannemelijk is dat het bepalen en verwerken van zijn DNA-profiel gelet op de aard van het misdrijf of de bijzondere omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd niet van betekenis zal kunnen zijn voor de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten van de veroordeelde.
- 2. Het bevel, de tenuitvoerlegging dan wel de verdere tenuitvoerlegging van het bevel kan achterwege blijven indien zich naar het oordeel van de officier van justitie zwaarwegende redenen voordoen het DNA-onderzoek aan ander celmateriaal van de veroordeelde dan afgenomen celmateriaal te laten plaatsvinden.
- 3. De officier van justitie die het bevel heeft gegeven, benoemt een deskundige, verbonden aan een van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen laboratoria, met de opdracht een DNA-onderzoek te verrichten en hem een met redenen omkleed verslag uit te brengen.
- 4. De officier van justitie geeft de veroordeelde schriftelijk kennis van de uitslag van het DNA-onderzoek indien zijn DNA-profiel overeenkomt met een ander verwerkt DNA-profiel en het belang van het onderzoek dat toelaat.
- 5. DNA-profielen worden slechts verwerkt voor de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden, het College bescherming persoonsgegevens gehoord, regels gesteld voor het verwerken van DNA-profielen en celmateriaal.
- 6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden over de wijze van uitvoering van het tweede en derde lid nadere regels gesteld.

- **Artikel 3**

- 1. Het bevel, bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, is gedagtekend en ondertekend en bevat de plaats waar en de datum en het tijdstip waarop het bevel ten uitvoer zal worden gelegd.
- 2. Het bevel omschrijft het misdrijf waarvoor de betrokken persoon is veroordeeld en vermeldt de

strafbeschikking of het vonnis of arrest waarbij de veroordeling heeft plaatsgevonden.

- 3.Het bevel bevat voor zover mogelijk de naam, voornamen, geboortedatum, geboorteplaats en woon- of verblijfplaats van de veroordeelde.
- 4.Het bevel vermeldt het rechtsmiddel dat openstaat tegen het bepalen en verwerken van het DNA-profiel van de veroordeelde, en de termijn waarbinnen dat rechtsmiddel kan worden aangewend.
- 5.Het bevel wordt aan de veroordeelde betekend door uitreiking overeenkomstig artikel 588, eerste lid, onder b, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

- **Artikel 4**

- 1.Indien noodzakelijk voor de tenuitvoerlegging van het bevel, kan de officier van justitie de aanhouding van de veroordeelde bevelen. Het bevel tot aanhouding is schriftelijk en bevat de reden van aanhouding. Een afschrift van het bevel wordt de aangehouden persoon onverwijld uitgereikt.
- 2.De aanhouding wordt verricht door een opsporingsambtenaar, die daartoe elke plaats kan betreden en doorzoeken.
- 3.De opsporingsambtenaar stelt de identiteit vast van de aangehouden persoon.
- 4.Indien de aangehouden persoon ontkent de persoon te zijn tegen wie het bevel, bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, is gericht, of indien omtrent zijn identiteit twijfel bestaat, is de opsporingsambtenaar bevoegd voor de vaststelling van zijn identiteit naar zijn burgerservicenummer of, bij het ontbreken daarvan, zijn sociaal-fiscaalnummer te vragen. Voor zover noodzakelijk voor de vaststelling van zijn identiteit, is de opsporingsambtenaar tevens bevoegd de aangehouden persoon aan zijn kleding te onderzoeken, alsmede voorwerpen die hij bij zich draagt of met zich mee voert te onderzoeken. Het derde, vierde en vijfde lid van artikel 55b van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.
- 5.Voorzover noodzakelijk voor de vaststelling van zijn identiteit, kan de aangehouden persoon op bevel van de officier van justitie voor ten hoogste zes uren worden opgehouden, met dien verstande dat de tijd tussen middernacht en negen uur 's morgens niet wordt meegerekend. Het bevel tot ophouding is schriftelijk en bevat de reden van ophouding. Het bevel wijst de aangehouden persoon, aan wie onverwijld een afschrift van het bevel wordt uitgereikt, zo duidelijk mogelijk aan. De officier van justitie kan ten aanzien van de opgehouden persoon maatregelen ter vaststelling van zijn identiteit bevelen. Als zodanige maatregelen worden aangemerkt de maatregelen genoemd in artikel 61a, eerste lid, onder a en b, van het Wetboek van Strafvordering. Indien noodzakelijk voor de vaststelling van de identiteit van de aangehouden persoon, kan de officier van justitie schriftelijk bevelen dat de termijn van zes uren eenmaal met ten hoogste zes uren wordt verlengd.
- 6.Het bevel, bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, wordt zo spoedig mogelijk na de aanhouding van de veroordeelde ten uitvoer gelegd.
- 7.Voor de tenuitvoerlegging van het bevel mag de aangehouden veroordeelde wiens identiteit is vastgesteld, niet langer dan zes uren worden opgehouden, met dien verstande dat de tijd tussen middernacht en negen uur 's morgens niet wordt meegerekend.

- **Artikel 5**

- 1.Het bevel, bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, wordt ten uitvoer gelegd door afname van wangslijmvlies. Indien afname van wangslijmvlies om bijzondere geneeskundige redenen of vanwege het verzet van de veroordeelde onwenselijk is dan wel geen geschikt celmateriaal oplevert, wordt bloed afgenomen of worden haarwortels afgenomen, zo nodig met behulp van de sterke arm of, voor zover de veroordeelde in een inrichting, niet zijnde een psychiatrisch ziekenhuis, verblijft, de functionaris, bedoeld in artikel 1, onder d, van de Penitentiaire beginselenwet, artikel 1, onder h, van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden of artikel 1, onder h, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen.
- 2.Het celmateriaal wordt door een arts of een verpleegkundige afgenomen. In bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gevallen kan het celmateriaal worden afgenomen door een persoon die voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.
- 3.Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden over de wijze van uitvoering van dit artikel nadere regels gesteld.

- **Artikel 6**

- 1.Indien de officier van justitie oordeelt dat zich zwaarwegende redenen voordoen om het DNA-onderzoek aan ander celmateriaal van de veroordeelde dan afgenomen celmateriaal te laten plaatsvinden, kan hij een opsporingsambtenaar of de functionaris, bedoeld in artikel 1, onder d, van de Penitentiaire beginselenwet, artikel 1, onder g, van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden of artikel 1, onder h, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen, opdragen voorwerpen in beslag te nemen waarop vermoedelijk celmateriaal van de veroordeelde aanwezig is.
- 2.Voorzover noodzakelijk voor de inbeslagneming van voorwerpen waarop vermoedelijk celmateriaal van de veroordeelde aanwezig is, kan de officier van justitie de woning van de veroordeelde zonder toestemming van de bewoner betreden en doorzoeken. Artikel 99, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
- 3.Zodra voor het bepalen en verwerken van het DNA-profiel van de veroordeelde voldoende celmateriaal in beslag is genomen, deelt de officier van justitie dit schriftelijk aan de veroordeelde mee. Deze mededeling wordt aan de veroordeelde betekend door uitreiking overeenkomstig artikel 588, eerste lid, onder b, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafvordering.
- 4.Zodra het DNA-onderzoek is verricht, doet de officier van justitie de in beslag genomen voorwerpen teruggeven aan degene bij wie ze in beslag zijn genomen.

- **Artikel 7**

- 1.De veroordeelde kan tegen het bepalen en verwerken van zijn DNA-profiel, binnen veertien dagen na de dag waarop zijn celmateriaal is afgenomen onderscheidenlijk de dag waarop de mededeling, bedoeld in artikel 6, derde lid, is betekend, een bezwaarschrift indienen bij de rechtbank die in eerste aanleg vonnis heeft gewezen, dan wel de rechtbank in het arrondissement waar tegen de strafbeschikking verzet had kunnen worden gedaan. De zesde afdeling van Titel I van het Eerste Boek van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
- 2.Het bezwaarschrift is met redenen omkleed.
- 3.De rechtbank beslist zo spoedig mogelijk.
- 4.Zolang tegen het bepalen en verwerken van zijn DNA-profiel een bezwaarschrift kan worden

ingediend en zolang een ingediend bezwaarschrift niet is ingetrokken of daarop niet is beslist, wordt op basis van het celmateriaal van de veroordeelde geen DNA-profiel bepaald.

- 5. Indien de rechtbank het bezwaarschrift gegrond verklaart, beveelt zij de officier van justitie ervoor zorg te dragen dat het celmateriaal van de veroordeelde terstond wordt vernietigd.
- **Artikel 8**
- 1. Deze wet is van toepassing op personen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet reeds zijn veroordeeld tot een vrijheidsbenemende straf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, onderdeel 1°, of 77h, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht of artikel 6, onder a, van het Wetboek van Militair Strafrecht dan wel een vrijheidsbenemende maatregel als bedoeld in artikel 37, 37a juncto 37b, 38m of 77s van het Wetboek van Strafrecht, tenzij zij deze straf of maatregel op dat tijdstip hebben ondergaan of in verband met het misdrijf waarvoor deze straf of maatregel bij onherroepelijke veroordeling is opgelegd, voorlopige hechtenis hebben ondergaan waarvan de duur ten minste gelijk is aan de duur van deze straf of maatregel.
- 2. Deze wet is voorts van toepassing op personen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet ingevolge artikel 38c van het Wetboek van Strafrecht alsnog van overheidswege worden verpleegd.
- 3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder de duur van de voorlopige hechtenis begrepen de duur van de in verzekeringstelling.
- **Artikel 13**
- DNA-profielen van veroordeelden die voor de inwerkingtreding van deze wet op grond van artikel 23, eerste lid, onder a, van de Wet bescherming persoonsgegevens zijn verwerkt, worden geacht te zijn verwerkt op grond van artikel 2, eerste lid, aanhef, voorzover deze veroordeelden op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet een straf of maatregel als bedoeld in artikel 8 ondergaan.
- **Artikel 15**
- Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor veroordeelden wegens verschillende misdrijven verschillend kan worden vastgesteld.
- **Artikel 16**
- Deze wet wordt aangehaald als: Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden.
- Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden. Gegeven te 's-Gravenhage, 16 september 2004 BEATRIX *De Minister van Justitie*, J.P.H. Donner
- Uitgegeven de *achtentwintigste* september 2004
De Minister van Justitie,
J.P.H. Donner
-
-
-
-
-

-
-
-
-
-
-
-

-
-

Forensisch Medisch Genootschap

Nederlandse Vereniging voor Forensische Geneeskunde

Nederland

Vastgesteld door het FMG; 1^e versie juni 2010, geldig tot juni 2012.

Deze richtlijn is beschikbaar via www.ggdkennisnet.nl zoeknummer 54849 en www.forgen.nl.

